

ZJ 810

Koor

1. De maan is op - ge - ko - - men. De aar - de ligt in

dro - men. De nacht is stil en klaar. De donk-re bos-sen zwij - gen en

van de beem - den stij - gen de ne - vels wit en won-der - baar.

2. De wereld die verstilde en zich in schemer hulde, wordt inniger vertrouwd
en houdt u zo geborgen, dat gij verdriet en zorgen van heel de dag vergeten zoudt.
3. Ziet gij de maan? De schone wil zich maar half vertonen, toch is hij er geheel.
Zo zijn er grote zaken waar wij geen ernst mee maken: ons oog ziet enkel maar een deel.
4. Wij mensen, arm en zondig, onmachtig en onmondig, wat denken wij dan wel?
Of wij ons al vermeten te menen iets te weten, 't is maar een droom, een schaduw spel.
5. Doe ons uw heil aanschouwen, niet op ons oog vertrouwen, niet blij zijn met de schijn.
Doe ons de eenvoud vinden, en, God, voor U als kinderen op aarde vroom en vrolijk zijn.
6. Geef dat wij zonder lijden uit deze wereld scheiden, geef ons een zachte dood.
Hebt Gij ons weggenomen, doe ons dan tot U komen, o onze Heer en onze God!
7. Laten wij amen zeggen en ons te slapen leggen. Kil wordt de avondwind.
God, weer van ons het kwade en wees in uw genade met ieder eenzaam menskenkind.